

Κουπί και τιμόνι

του Ιωάννη Πολέμη (1862-1924)

Ησυχάζ' η θάλασσα. Το κουπί θυμώνει
στρέφεται περήφανο, λέγει στο τιμόνι :
«Σκλάβος αλευθέρωτος πάντοτε δουλεύω,
σέρνω βάρη ασήκωτα και τα κουβαλώ,
μανιωμένα κύματα σχίζω και παλεύω,
βγαίνω στο γιαλό.

Κ' ενώ γω μερόνυχτα στη δουλειά πεθαίνω,
εσύ πάντα ξένοιαστο και ξεκουρασμένο
ακουμπάς στην πρύμη σου, και δουλειά σου μόνη
να γυρίζεις ήσυχο και καμαρωτό...
Φύγε, ξεφορτώσου μου, άχρηστο τιμόνι,
είσαι περιττό!»

Τρικυμία πλάκωσε και το κύμ' αφρίζει·
το κουπί ανδριεύεται, τον αγών' αρχίζει.
Μανιωμέν' η θάλασσα, σαν θεριό φουσκώνει
κι αφηφά στη λύσσα της χίλια δυο κουπιά.
Το κουπί ραγίζεται : «Πρόφθασε, τιμόνι,
δεν αντέχω πια!».-

Από τη συλλογή *Αλάβαστρα*, 1900.